

4. yaşımdan sonra çocukların söyledikleri ile yaptıkları uyumlu olmaya başlar. Sözleryle davranışları uyumludur. Artık söz, ifade ve davranışlar ilişkileri belirlemeye başlar. Onların davranışları sadece şekli, normatif değil aynı zamanda ilişkileri tanımlayan ve belirleyen niteliktedir. Çocuklar, oyunlarda kendi istek ve ilgileriyle başka ve yabancı ilgi ve istekler arasında aracılık yapmayı denerler ve onların kişilerarası ilişkilerden somut beklentileri olur. Rollerin yorumu ve konuşma biçimleri, oyunda yerine getirilmesi gereken ilişkilerin biçimine göre belirlenir ve gerçekleşir. Artık; oyunlar detaylıdır, dilsel olarak her şeyi ifade edebilirler, çeşitli gösterim tekniklerini kullanırlar ve oyunu iyi idare ederler (Karakaya, 2011).

Araştırma bulgularına göre 36-72 aylık çocukların oyun sırasında göstermiş oldukları sosyal katılım davranışlarının yaşa göre farklılaşması, kendi oyun gelişim dönemleri arasındaki farktan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Oyunu yaşlara göre sınıflandırmanın en etkili yöntemlerinden biri Piaget'e dayanır. Piaget, alıştıma oyunu, sembolik oyun ve kuralı oyun şeklinde bir ayrım yapmıştır. Bunlar birbirini kapsayan evreler halinde yerlerini bir diğerine bırakırlar.

5. 36-72 Aylık Çocukların Oyun Davranışlarının Cinsiyete Göre Farklılaşma Düzeyleri:

Bulgular incelendiğinde 36-72 aylık çocukların Fiziksel Oyun alt ölçeği, Manipülatif Oyun alt ölçeği, Dramatik Oyun alt ölçeği, Oyun Oynama Sıklığı alt ölçeği, Oyunda Fikirleri İfade Etme alt ölçeği, Oyuna Sosyal Katılım alt ölçeği, Oyunda Liderlik Rolünü Üstlenme alt ölçeği ve Oyun Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği toplam test puan ortalamalarının cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı saptanmıştır. Bu durum 36-72 aylık kız ve erkek çocukların fiziksel oyun, manipülatif oyun, dramatik oyun, oyun oynama sıklığı, oyunda fikirleri ifade etme, oyuna sosyal katılım, oyunda liderlik rolünü üstlenme oyun davranışlarında farklılık olmadığını göstermektedir. Oyun Davranışları Değerlendirme Ölçeği'nin amacı, 36-72 aylık erkek ve kız çocukların oyun tercihlerini ve çeşitlerini belirlemek değil oyun sırasında çocukların göstermiş olduğu davranışları ölçmektir. Bu araştırma ile okul öncesi dönem çocuklarının 4 temel oyun çeşidi sırasında göstermiş

oldukları davranışlar cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılmıştır. Araştırma sonuçları 36-72 aylık çocukların oyun sırasında gösterdikleri davranışların cinsiyet değişkeninden etkilenmediğini göstermektedir.

Bozoklu, (1994)'a göre kız ve erkek çocukları aynı gelişimsel oyun dönemlerinden geçmektedir. Kız ve erkek çocuklarının oyun davranışları arasında tek fark cinsiyetlerine özgü oyun tipini daha fazla tercih etmeleridir. İlk çocukluk döneminde oyun çeşidinde cinsiyetler arasında çok fazla farklılık görülmemesine karşın 8-10 yaşlarında cinsiyet farklarının belirlenmesi ile kız ve erkek çocuklar kendi cinsleriyle oynamaya başlar. Kızlar daha çok bebeklerle oynarken, erkekler top, yapı-inşaat ve savaş oyunlarına ilgi göstermektedir (Özdenk, 2007). Yapılmış olan bu çalışma mevcut araştırmanın sonucunu destekler niteliktedir.

Araştırma bulguları 36-72 aylık çocukların Blok Oyun alt ölçek puanlarının cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılaştığını göstermektedir. Bu sonuç 36-72 aylık erkek çocukların blok oyun oynama sıklıklarının, oyun sırasında fikirleri ifade etme davranışlarının, sosyal katılımlarının ve liderlik rolünü üstlenme düzeylerinin 36-72 aylık kız çocuklarından fazla olduğunu göstermektedir. Erkek çocukların blok oyunlarını daha sık oynadıkları ve oyun sırasında sosyal katılım, fikirleri ifade etme ve liderlik davranışlarını kızlara göre daha fazla sergiledikleri görülmektedir.

Literatüre baktığımızda oyun köşesi tercihi ve malzeme kullanımı cinsiyet açısından değerlendirildiğinde, erkek çocukların daha çok top, blok ve taşıtlarla, kızların ise müzik aletleri ve dramatizasyon malzemeleriyle oynadıkları görülmektedir (Atık, 1986).

Duman ve Temel 2011'in yapmış olduğu araştırmaya göre, anasınıfına devam eden erkek çocukları en çok yapı-inşa oyun alanında oynamıştır. Yapı-inşa oyun alanını sırasıyla, su masası, sanat köşesi, fen köşesi, mutfak köşesi, evcilik köşesi, kitap köşesi ve sembolik oyun köşesi izlemektedir. Alan yazın incelendiğinde ulaşılan araştırmaların ortaya çıkan bulguları desteklediği görülmektedir.

Günümüzde, belki de en çok kullanılan sınıflama Smilansky (1968) tarafından önerilmiştir. Smilansky, dört evrelî bir oyun gelişim modeli önermiştir. Fonksiyonel oyun, inşa oyunu, dramatik oyun ve kurallı oyun. Piaget'in evrelerini yakından takip etse de Smilansky bu modele bir de inşa oyunu evresini eklemiştir. Smilansky'nin modeli ile Parten'in sosyal uğraşsız, yalnız, seyirci, paralel, katılımcı, işbirliği kuran kategorileriyle birlikte, ABD'de geniş ölçüde kullanılmaktadır (Smith, Takhvar, Gore ve Vollstedt, 1985).

Çocukların oyun sırasında sergiledikleri davranışların aslında göstermek istedikleri davranışlar olup olmadığını yansız bir yöntemle incelemenin sıkıntıları araştırmacılar tarafından kanıtlanmıştır. Çocuğun bir şeyler yaratmaya niyetlenip niyetlenmediğini ya da imgesel bir ortam aracılığıyla oyunlarını oynamaya çalışıp çalışmadığını bilmenin ancak klinik ortamlarda oyun terapistleri tarafından yapılabileceği genel ortamlarda ise oyunu gözlemledikten sonra çocuğa 'ne yapıyorsunuz' diye sorarak anlaşılabilmesi düşünülmektedir. Bununla birlikte inşa oyunu ve dramatik oyunun çocuğun bu oyunları oynadığı sırada birbiriyle karıştırılması oyun tercihlerini belirlemede sorunlara neden olabilmektedir (Smith, Takhvar, Gore ve Vollstedt, 1985).

Bu araştırmalarda da görüldüğü gibi çocukların oyun davranışlarının değişkenlerden etkilenme durumlarını belirlemek oldukça zor ve karmaşıktır.

Bir diğer önemli değerlendirme çocukların oynadıkları oyunların gözlenmesine ilişkindir. Bilindiği üzere gözlem yöntemini kullanmak hem zahmetli hem de özneliği olan, hata olasılığı oldukça yüksek bir yöntemdir. Bu konuda oyun ortamında gözlemlenen çocukların oynadığı oyunlara ilişkin bir değerlendirme yapıldığında, bu değerlendirmenin geçerli bir şekilde yapılmaması söz konusu olabilir. Çünkü hem oyunun tanımlanmasına ilişkin birtakım sorunlar olması hem de gözlem yaparken kullanılan zaman örnekleme yönteminin kısıtlı bir gözlem olanağı vermesi geçerli sonuçlara ulaşmayı zorlaştırmış olabilir. Örneğin, bizim oyun diye tanımladığımız nedir? Neye göre çocuk bu oyun sınıflamasına dahil olmaktadır? gibi sorunlar oyun konusunda yapılan çalışmaların en temel sorunlarının başında gelmektedirler (Karaman, 2009).

BÖLÜM VI

6.1.SONUÇ ve ÖNERİLER

6.1.1.Sonuç

Araştırma analizlerinden elde edilen sonuçlara bakıldığında; 36-72 aylık çocukların oyun davranışlarında cinsiyet değişkeni, sadece Blok Oyun alt ölçek puanlarında bir farklılık oluşturduğu, Fiziksel Oyun, Manipülatif Oyun, Dramatik Oyun ve Oyun Davranışları Değerlendirme Ölçeği toplamı, Oyunda Fikirleri İfade Etme, Oyuna Sosyal Katılım, Oyunda Liderlik Rolünü Üstlenme alt ölçek puanlarında ise herhangi bir farklılaşma olmadığı görülmüştür.

36-72 aylık çocukların oyun davranışlarının yaş değişkenine göre karşılaştırıldığı analiz sonuçlarına bakıldığında; Blok Oyun, Fiziksel Oyun, Manipülatif Oyun, Dramatik Oyun alt ölçekleri ile Oyun Oynama Sıklığı ve Oyunda Liderlik Rolünü Üstlenme alt ölçek puanlarının yaşa göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Oyuna Sosyal Katılım alt ölçeği ile Oyunda Fikirleri İfade Etme alt ölçek puan ortalamalarının ise yaş değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı belirlenmiştir.

Sonuçların bu şekilde oluşmasının nedenleri; çocukların oyun sırasında gösterdikleri davranışların gözlem ve incelenmesinin karmaşık ve zor bir süreç olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Çocuklar oyun sırasında oyun tercihleri ve oyun davranışlarını nasıl gösterdikleri ve neden bu şekilde seçim yaptıklarını yansız ve yorumsuz incelemek oldukça zor bir süreçtir. Bazen çocukların oyun sırasında gösterdikleri davranışların asıl nedenleri öğretmen, aile ve gözlemcilerin belirledikleri gibi olmayabilir. Çocukların fikirlerinin ve tercihlerinin çok çabuk değişiklik göstermesinden dolayı da onlara sorulan soruların yanıtları da gerçek nedenlerini yansıtmayabilir.

Bu zorlukların ışığında erken çocukluk döneminde çocukların oyun sırasında gösterdikleri davranışların ve belirlenen dört temel oyun çeşidinin oynama sıklık

düzeylerinin yaş ve cinsiyet değişkeninden etkilenmediği söylenebilir. Çocukların oyun davranışları arasında değişkenlere göre farklılık oluşma dönemleri daha çok 7 yaşından sonra ortaya çıkmaktadır. Oyun arkadaşı seçiminde, oyun sırasındaki davranışların içeriğinde ve oyun oynama sıklıklarında 36-72 ay arası çocuklarda değişiklik görülmemektedir. Bununla birlikte blok oyununu 36 aydan itibaren genel olarak erkek çocukların oynadığı ve bu oyunlar sırasında sosyal katılım, fikirleri ifade etme ve lider olma davranışlarını en çok erkeklerin sergiledikleri bilinmektedir. Yine 60-72 aylık çocukların oyunlarda fikirlerini daha çok ortaya koydukları ve daha çok sosyal davranış sergiledikleri de görülmektedir.

Araştırmacılar tarafından kanıtlanan çocuk oyunlarının önemini anlamak için çocukların oyun davranışlarını incelemek ve nedenlerini araştırmak gereklidir. Bunun için geçerli ve güvenilir ölçme araçlarına ihtiyaç vardır. Bu doğrultuda bu araştırma çocuk davranışlarını incelemek için geçerli ve güvenilir bir ölçek kazandırmıştır. Bu ölçek ile farklı değişkenler ışığında çocuk oyun davranışlarının incelenmesi ve nedenlerinin araştırması sağlanabilir.

6.1.2.Öneriler

- Bu çalışmada Oyun Davranışları Değerlendirme Ölçeği ile sadece yaş ve cinsiyet değişkenleri incelenmiştir. Daha farklı değişkenler açısından çocukların oyun davranışları karşılaştırılabilir.
- Oyun Davranışları Değerlendirme Ölçeği farklı okul öncesi eğitim yaklaşımlarının ve farklı eğitim programlarının, oyun davranışları üzerindeki etkililiğini ölçmek amacıyla kullanılabilir.
- Okul öncesi öğretmenlerinin çocukların oyun davranışlarının nedenlerini öğrenmeleri çocuklar için daha etkin bir program planlamaları, çocuk oyunlarına daha çok yer vermeleri ve çocukların sağlıklı birer birey olarak yetişmelerine yardımcı olmaları için bu araştırma çıktıları kullanılabilir.
- 36-72 aylık çocukların oyun davranışlarındaki farklılığın nedenlerini araştırmak için deneysel çalışmalar yapılabilir.

- 36-72 aylık çocuklar iç dünyalarında yaşadıkları problemleri her zaman dile getiremeyebilirler. Ailelerinde ve çevrelerinde yaşadıkları sorunların onları ne kadar etkilediklerini çocuklar genellikle oyun oynarken içtenlikle sergilerler. Bu gibi durumların çözümlerinde ve kritik dönemlerin sağlıklı gelişmesinde oyun davranışlarını incelemek öğretmenlere yardımcı olacaktır. Bu nedenle çocuğu tanımada oyunu araç olarak kullanmaları için öğretmenler teşvik edilebilir.
- Ailelerin de çocuklarının gelişiminde aksaklıkların yaşanmaması ve sağlıklı birer birey olarak yetişmelerinde destek olabilmeleri için çocuk oyunlarına her zaman yer vermeleri gerekmektedir. Çocukların oyun oynarken ailelerinden destek almaları ve oyunlarına ailelerin de dahil olması sağlıklı gelişim için her zaman önemlidir. Bu nedenle ailelerin çocuk oyunları ve çocuk oyun davranışları ile ilgili temel bilgileri edinmesi için aile eğitim programlarından yararlanmaları sağlanabilir.

KAYNAKÇA

- Akandere, M. (1998). *Sportif Oyunlara Hazırlayıcı Toplu Eğitsel Oyunlar*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Akandere, M.(2003). *Eğitici Okul Oyunları*. 1. Basım. Ankara, Nobel Yayın Dağıtım.
- Alpar, R.(2010). *Uygulamalı İstatistik ve Geçerlik-Güvenirlik*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Altınköprü, T. (2003). *Çocuğun Başarısı Nasıl Sağlanır*. İstanbul: Hayat Yayıncılık.
- Anastasi, A. ve Urbana, S. (1997). *Psychological Testing*. 7. Basım. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- And, M. (1979). Çocuk Oyunlarımızın Kültürümüzdeki Yeri ve Önemi. *Ulusal Kültür-Üç Aylık Kültür Dergisi, Yıl:1, Sayı:4*, ss. 42-66 Ankara.
- Aral, N. (2000). *Çocuk Gelişiminde Oyunun Önemi*. Çağdaş Eğitim 25, 265), 15 – 17.
- Aral, N., Baran, G, Çimen, S ve Bulut, Ş. (2001). *Çocuk Gelişimi*. Ya-pa Yayıncılık, İstanbul.
- Aral, N., Gürsoy, F., Köksal, A.(2001). *Okul Öncesi Eğitiminde Oyun*. Ya-Pa Yayınları, İstanbul.
- Arnold A., (1995). *Çocuğunuz ve Oyun*. (Çev. GÜMÜŞ, A.) İstanbul: Oğul Matbaacılık.
- Ataç, F., (1991). *İnsan Yaşamında Psikolojik Gelişim*. İstanbul: Beta Basın Yayın Dağıtım.

Atik, B. (1986). *Okul Öncesi Çağındaki Normal Gelişim Gösteren ve Down Sendromlu Çocukların Tercih Ettikleri Oyun Tiplerinin ve Oyun İçindeki Sosyal İletişim Davranışlarının İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.

Atlı, Ç. (2006). *Okul Öncesi Eğitim Alan 6 Yaş Çocuklarının Sosyal İlişkileri Anlamlandırmasının İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Ayan, S. & Memiş, U. A. (2012). Erken Çocukluk Döneminde Oyun. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimi Dergisi*, 14, (2), 143-149.

Aytekin, H. (2001). *Okul Öncesi Eğitim Programları İçinde Oyunun Çocuğun Gelişimine Olan Etkileri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Kütahya.

Baltutan, S. (1995). Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Çocuk Oyunları. İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayınlanmamış Sanatta Yeterlilik Tezi).

Baykoç Dönmez, N. (1992). *Oyun Kitabı*. Esin Yayınevi, İstanbul.

Baykoç Dönmez, N. (2000). *Üniversite Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümü ve Kız Meslek Lisesi Öğrencileri İçin Oyun Kitabı*. 1. Basım. İstanbul, Esin Yayınevi.

Binbaşıoğlu, Cavit (1997). Çocuk Eğitiminde Oyun. *Çağdaş Eğitim Dergisi*. 231,19-21.

Bozoklu, F. (1994). *Okulöncesi Çağındaki Dört, Beş ve Altı Yaş Grubu Çocukların Tercih Ettikleri Oyun Köşeleri ile Yaratıcılık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Hacettepe üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.

Broström, S. (1998). Frame Play in the Early Childhood Education. *International Journal of Early Childhood*, 30, (1), 27-35.

Büyüköztürk, Ş. (2011). Sosyal Bilimler için Veri Analizi El Kitabı. 13. Baskı. Ankara: Pegem Akademi.

Camgöz, A. (2010). *Ankara Örneğinde Penn Etkileşimli Akran Oyunu Ölçeğinin 60-72 Aylık Düşük Sosyoekonomik Düzeydeki Çocukların Ebeveyn ve Öğretmenlerine Uyarlanması*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Ana Bilim Dalı, Okul Öncesi Öğretmenliği Bilim Dalı, Ankara.

Cattanach, A., (1993). Play Therapy with Abused Children, Play Terapy as a Healing Process.

Cirhinlioğlu, F.G. (2001). *Çocuk Ruh Sağlığı ve Gelişimi*. Ankara: Nobel Yayıncılık.

Çamlıyer, H., Çamlıyer, H. (1997). *Eğitim Bütünlüğü İçinde Çocuk Hareket Eğitimi ve Oyun*. Manisa: Can Ofset.

Duman, G., Temel, Z. F. (2011). Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri'nde Anasınıfına Devam Eden Çocukların Oyun Davranışlarının İncelenmesi. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1, (1), 279-298.

Durualp, E. & Aral, N. (2010). Altı yaşındaki çocukların sosyal becerilerine oyun temelli sosyal beceri eğitiminin etkisinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39: 160-172.

Erdem, Ö. (2003). *Okul Öncesi Eğitim Birimlerinde Dış Mekân Tasarım İlkeleri*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Erden, M., Akman, Y., (2002). *Gelişim ve Öğrenme*. Ankara: Arkadaş Yayınevi.

Erden, Ş., (2001). *Anaokullarına Devam Eden Çocukların Ebeveyn ve Öğretmenlerinin Çocuk Oyun ve Oyuncakları Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Erşan, Ş. (2006). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Altı Yaş Grubundaki Çocukların Oyun Ve Çalışma (İş) İle İlgili Algılarının İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Fabes, R.A., Martin, C.L. and Hanish, L.D. (2003). "Young Children's Play Qualities in Same, Other and Mixed-Sex Peer Groups" *Society for Research in Child Development, Vol. 74, No.3*, pp. 921-932.

Gander, M.J. and Gardiner, H.W. (2004). *Çocuk ve Ergen Gelişimi*. (Yay. Bekir Onur), (5. Basım), Ankara: İmge Kitabevi.

Geleş, F. (2002). "Eyüp Oyuncakları". *Tarihi, Kültürü ve Sanatıyla V.Eyüp Sempozyumu*, İstanbul, s.218-223.

Gönen. M. & Dalkılıç, N.U., (2002). *Çocuk Eğitiminde Drama*. 4.Baskı Epsilon Yayıncılık, İstanbul.

Gül, M. (2006). *Anasınıfına Devam Eden Alt Sosyo-Ekonomik Düzeydeki 61-72 Ay Arası Çocuklara Sembolik Oyun Eğitiminin Genel Gelişim Durumlarına Etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Hazar, M., (2000). *Beden Eğitimi ve sporda Oyunla Eğitim*. Ankara: Tutibay Yayınları.

Hazar, M., (2005). *Beden Eğitimi ve sporda Oyunla Eğitim*. Ankara: Tutibay Yayınları.

Hundertmarck, G. (1974). *Soziale Erziehung im Kindergarten*. Stuttgart: Klett.

Hyun, E. (1998). Culture and Development in Children's Play. Making Sense of Developmentally and Culturally Appropriate Practice (DCAP). In *Early Childhood Educational Level*, <http://ruby.fgcu.edu>.

Jansma, P. (1999). Psychomotor Domain Training And Serious Disabilities. USA, New York: University Pres of America Inc.

Kahraman, P. B. & Başal, H. A. (2011). Anne Eğitim Düzeyine Göre Çocukların Cinsiyet Kalıp Yargıları ile Oyun ve Oyuncak Tercihleri. *e-Journal of New World Sciences Academy*, 6, (1), 1335-1357.

Kalaycı, Ő.(2010). *SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri*. 5. Baskı. Ankara: Asil Yayın Dağıtım A.Ő..

Karakaya, Z. (2011). Rol Oyunlarında Sosyal Etkileşim ve Dilsel Gelişim. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Cilt 31, Sayı 2, 419-438.

Karaman, N., G. (2009). Okulöncesi Eğitim Kurumuna Devam Eden 5-6 Yaş Grubu Çocukların Bilişsel Üřlúpları ile Oyun Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 42, (2), 163-182.

Karasar, N. (2005). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Kıldan, O. (2001). *Oyunun Çocukların Gelişim Özelliklerine Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Konya.

Koçkar, M. T., Girmen, P., Anılan, H. & Öztürk, A. (2004), "Geleneksel Çocuk Oyunlarının Eğitimsel Değeri", OMEP Dünya Konsey Toplantısı ve Konferansı, Kelebek Matbaası, İstanbul.

Koçyiğit, S., Tuğluk, M. N. & Kök, M. (2007). Çocukun Gelişim Sürecinde Eğitsel Bir Etkinlik Olarak Oyun. *Kazım Karabekir eğitim Fakültesi Dergisi*, 16, 324-342.

Köksalan, B. & İzci, E. (2002). Development Psychomotor Skills by Playing Games. First International Education Conference: Famagusta, North Cyprus.

Kurt A. A., Sönmez A. G., Yılmaz İ., Onarcı E. (2007). *Sınıf Öğretmenlerinin Sokak Oyunlarının Oynanmasına İlişkin Görüşleri*. VI. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu Bildiri Kitabı. Ankara: Nobel Yayıncılık.

Kuru, O. (2009). *Dokuz Yaş Çocuklarının Psiko-motor Gelişimlerinde Oyunun Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.

MEGEP (2012). *Çocuk Gelişimi ve Eğitimi, Oyun Etkinliği-I*. Ankara: MEB Yayınları.

Metin A. Ö. & Tuğrul, B. (2014). The Content Analysis Of Preschool Children's Bullying And Victimization Behaviors İn Play. *Journal of Theoretical Educational Science*, 7(1), 60-77.

Nicolopoulou, A. (1993). Play, cognitive development, and the social world: Piaget, Vygotsky, and beyond. *Human Development*, 36(1), 1-23.

Öktay, A. (1999). *Yaşamın Sihirli Yılları: Okul Öncesi Dönem*. Ankara: Epsilon Yayınları.

Öğretir, A. D. (2008). Oyun ve Oyun Terapisi. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, 94-100.

Ömeroğlu, E. (2007). *Okul Öncesi Eğitimde Drama* (5. Baskı) Ankara: Kök Yayıncılık.

Öncü, Ö. Ç. (2011). *Okul Öncesi Eğitimde Gelişim Odaklı Oyunlar ve Etkinlikler*. Eğiten Kitap. Ankara.

Önder, A. (2005). *Okul öncesi çocukları için eğitici drama uygulamaları*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları Ltd. Şti.

Öngen, D. (1991). *Okul öncesi çağıdaki çocukların oyun konusundaki toplumsal-bilişsel davranış örüntüleri ile oyun materyalleri arasındaki ilişki*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Ankara.

Özdamar, K.(2009). *Paket Programlar ile İstatistiksel Veri Analizi*. 7. Baskı. Eskişehir: Kaan Kitabevi.

Özdenk, Ç. (2007). *6 yaş grubu öğrencilerinin psikomotor gelişmelerinin sağlanmasında oyunun yeri ve önemi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.

Özdoğan, B. (1997). *Çocuk ve Oyun*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Patrick T. (1996). *Play: An Important Component Of Preventative Behavior Management*. Arkansas: Archild Inc.

Pehlivan, H. (2005). *Oyun ve Öğrenme*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Poyraz, H. (2003). *Okulöncesi Dönemde Oyun ve Oyuncak*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Razon ,N. (1985). *Okulöncesi Eğitimde Oyunun, Oyunda Yetişkinin İşlevi*. Ya-Pa Okulöncesi Eğitimi ve Yaygınlaştırılması Semineri 2.3 İstanbul/Lefkoşe.

Rubin. H. K., (1982). "Early Play Theories Re-visited: Contributions to Contemporary Resarch and Theory" *Contributions to Human Development*, 6: 4-14.

Sağlam, T. (2003). Dramatik Eğitim: Amaç mı? Araç mı? *Tiyatro Araştırmaları Dergisi*. Sayı:17, 4-21. Ankara.

Santrock, J. W. (1988). *Children. United States Of America: Wm. C. Brown Publishers*.

Saracho, O. (1984). Construction and Validation of the Play Pating Scale. *Early Child Development and Care*, 17, 199-230.

Sel, R. (1990). *Her Yasa Göre Oyunlar, Ronklar, Halk Dansları*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Sel, R. (1993). *Beden Eğitimi Oyun ve Öğretimi*. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.

Selimbhocaoglu, A. (2004). Drama ve İlköğretimde Dramanın Önemi. *XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı, 6-9 Temmuz 2004 İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Malatya*.

Sevinç, M. (2005). *Erken Çocuklukta Gelişim ve Eğitimde Yeni Yaklaşımlar*. 1. Basım. 2. Cilt. İstanbul, Morpa Kültür Yayınları.

Sevinç, M. (2004) *Erken Çocukluk Gelişimi ve Eğitiminde Oyun*. İstanbul: Morpa yayınevi.

Seyrek, H. & Sun, M. (2005). *Okul Öncesi Eğitiminde Oyun*. İzmir: Müzik Eserleri Yayınları.

Shim S.Y., Herwig, J. E. and Shelley, M. (2001). Preschoolers' Play Behaviors With Peers In Classroom And Playground Settings. *Journal of Research in Childhood Education*; Spring; 15, 2; pp. 149-163.

Smith, P. K., Takhvar, M., Gore, N. & Vollstedt, R. (1985). Play in young children: Problems of definition, categorisation and measurement. *Early Child Development and Care*, 19, 25-41.

Tekkaya, E. (2001). *Tasarlanmış Çocuk Hakları: Ankara Çocuk Oyun Alanları*. Milli Eğitim Dergisi, 151, 74-83.

Topkaya, İ. (2004). *Oyun Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminin Eğitsel Temelleri*. İstanbul: Hayat Yayınları

Timurkaan, S. (2003). *Farklı Fiziki Özelliklere Sahip Yerleşim Bölgelerinde Yaşayan Altı Yaş Grubu Çocukların Psikomotor Gelişimlerinin Karsılaştırılması*.

Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İnönü Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.

Uluğ, H. (2007). *Kuzey Adana' daki Çocuk Oyun Alanlarının Bitki Seçimi Yönünden İrdelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Peyzaj Mimarlığı Ana Bilim Dalı, Adana.

Uzman E. & Ersanlı K. (Ed.) (2007). *Eğitim Psikolojisi*. İstanbul: Lisans Yayıncılık.

Wolfgang, H. C. and Stannard L. L., Jones I., (2003). Advanced Constructional Play with LEGOs Among Preschoolers As A Predictor of Later School Achievement In Mathematics. *Early Child Development and Care*, Vol 173 (5), pp. 467-475.

Yavuzer, H. (2006). *Çocuğunuzun İlk 6 Yılı*. 21. Basım. İstanbul: Remzi Kitapevi.

Yavuzer, H. (2007). *Çocuk Psikolojisi*. 30. Baskı. Remzi Kitapevi. İstanbul.

Yavuzer, H. (2010). *Ana-Baba ve Çocuk*. 21. Basım. İstanbul: Remzi Kitapevi.

Yörükoğlu, A. (1987). *Çocuk Ruh Sağlığı*. Ankara: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

Yörükoğlu, A. (2010). *Çocuk Ruh Sağlığı*. İstanbul: Özgür Yayınları, 30. Baskı.

EKLER

EK-1

ÖYÜN DAVRANIŞLARI DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ

FİZİKSEL ÖYÜN	<i>Fiziksel oyun, çocukların koŐma, atlama veya üç tekerlekli bisiklet sürme gibi büyük kas hareketlerini içerir.</i>				
1-Çocuk, grup oyunu veya ritmik bir aktivite sırasında hangi sıklıkla koŐma, yürüme, hoplama, atlama, zıplama gibi vücudun tümünün veya bazı kısımlarının hareket etmesini sağlayan aktivitelerde bulunur?	Hiçbir zaman ()	Nadiren ()	Bazen ()	Sık-sık ()	Her zaman ()
BLOK ÖYÜNÜ	<i>Blok oyunu çocuğun küçük ünite bloklarını veya büyük zemin bloklarını kullanmasını içerir.</i>				
1-Çocuk blok takımları ve bloklarla bir şeyler inşa etmek için ne sıklıkla oynar?	Hiçbir zaman ()	Nadiren ()	Bazen ()	Sık-sık ()	Her zaman ()
MANİPÜLATİF ÖYÜN	<i>Manipülatif oyun, yap- boz, tak-çıkır veya çivi çakma setleri gibi takımların küçük parçaları ile çalışmayı içerir.</i>				
1-Çocuk eşleŐtirme, kategorize etme, gruplandırma ve sınıflandırma ile ilgili materyalleri hangi sıklıkla kullanır?	Hiçbir zaman ()	Nadiren ()	Bazen ()	Sık-sık ()	Her zaman ()
DRAMATİK ÖYÜN	<i>Dramatik oyun, çocuğun kendi hayat tecrübesini vansıtan bir rolü canlandırmasını içerir.</i>				
1-Çocuk, rol oynama, öykünme, dramatik oyun alanında zaman geçirme gibi taklit etme deneyimleri ile ne sıklıkla meŐgul olur?	Hiçbir zaman ()	Nadiren ()	Bazen ()	Sık-sık ()	Her zaman ()

Özgeçmiş

Adı Soyadı:	Yağmur BOZDAŞ KUŞÇU
Doğum Yeri:	İstanbul
Doğum Tarihi:	01/01/1987
Medeni Durumu:	Evlü
Öğrenim Durumu	
Derece:	Okulun Adı:
İlköğretim:	İstanbul Marmara İlköğretim Okulu
Ortaöğretim:	İstanbul Marmara İlköğretim Okulu
Lise:	İstanbul Maltepe Kız Meslek Lisesi
Lisans:	Selçuk Üniversitesi Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Öğretmenliği
Yüksek Lisans:	Selçuk Üniversitesi Çocuk Gelişimi ve Eğitimi
Becerileri:	Yaratıcı Sanat Faaliyetleri
İlgi Alanları:	Satranç, Drama, Tarih
İş Deneyimi: (Doldurulması isteğe bağlı)	İlk Yaz Anaokulu Güneş Anaokulu Boğaz İçi Yaz Kampı Hayal Çocuk Evi Big%Big Ltd. Şti. Halkla İlişkiler Milli Eğitim Bakanlığı, Çocuk Gelişimi Öğretmenliği
Aldığı Ödüller: (Doldurulması isteğe bağlı)	Sarayönü Kaymakamlığı; Taktir Belgesi
Hakkında bilgi almak için önerebileceğim şahıslar: (Doldurulması isteğe bağlı)	Doç. Dr. Kezban TEPELİ Arş. Gör. Özden KUŞÇU
Tel:	
Adres:	Yazır mah. Sahra sok. Yazı Park Sit. 3/1 Selçuklu/KONYA

Yağmur KUŞÇU

